

Samice diabłów bywają poliandryczne i spółkują z roczniakami

15 sierpnia 2019

Badając dziką populację diabłów tasmańskich z Półwyspu Forestier, naukowcy odkryli zachowania rozrodcze samic, które mogą utrudniać specjalistom z Tasmanian devil captive insurance programme zarządzanie różnorodnością genetyczną populacji. Okazuje się bowiem, że samice bywają poliandryczne i zdarza im się spółkować nawet z roczniakami. Wyniki badań ukazały się w „Biological Journal of the Linnean Society”.

Istnieją różne korzyści wynikające z ojcostwa wielu samców, w tym zwiększona różnorodność genetyczna, nabywanie „dobrych genów” czy zmniejszone ryzyko męskiego dzieciobójstwa. Ojcostwo wielu samców obserwowano u licznych gatunków torbaczy, ale nie u diabłów tasmańskich.

Ekipa dr Tracey Russell z Uniwersytetu w Sydney badała populację *Sarcophilus harrisii* z Półwyspu Forestier. Okazało się, że w 4 z 9 miotów występowało zjawisko ojcostwa wielu samców. Co ciekawe, niektóre z tych samców były roczniakami, a

uznaje się, że diabły są dojrzałe seksualnie w wieku 2 lat. Dotąd w regionach spustoszonych zakaźnym rakiem pyska obserwowano samice rozmnażające się jako roczniaki, u samców takie zachowanie zaobserwowano po raz pierwszy.

Ponieważ to nowo odkryty fenomen, brakuje danych nt. przeżywalności młodych z miotów z ojcostwem pojedynczych vs. wielu samców.

Diabły tasmańskie zapadają na dwa różne zakaźne raki pyska. Raka DFT1 zaobserwowano po raz pierwszy w 1996 r. w północno-wschodniej Tasmanii. W 2014 r. rutynowy skryning diagnostyczny ujawnił 2. rodzaj zakaźnego raka pyska. Wywołuje on guzy, których gołym okiem nie da się odróżnić od zmian wywoływanych przez DFT1. Analizy wykazały, że raki różnią się jednak na poziomie biologicznym i o ile DFT1 pochodzi z komórek samicy, o tyle DFT2 pojawił się u samca.

Autorstwo: Anna Błońska

Zdjęcie: Paul J. Morris (CC)

Na podstawie: Morris Animal Foundation

Źródło: KopalniaWiedzy.pl